ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ. 2647

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΙΤΕΤΡ
ΣΚΕΨΙΣ
Ο·Υ·ΠΟΛΟΓΙΣΜ
ΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
17
ΜΑΪΟΥ 1933
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.16′ — Δύσις 7.27′
Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας ἀποστόλων
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 22.4, ἐλαχ. 12.0. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασσα : Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 757.5.

ΨΥΧΡΑΙΜΩΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΩΣ

Μετὰ τὴν χθεσινὴν ἀνάπαυλαν, ἡ Βουλὴ θὰ συνεχίσῃ σήμερον— καὶ θὰ τερματίσῃ ἀσφαλῶς — τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Μεταξᾶ, τὴν διακοπεῖσαν προχθὲς ἐκ τῆς ἐξάψεως, ἣν ὁποίαν προεκάλεσεν ἡ ἀντιπολιτικὴ στάσις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων.

Ἡ ἀποψινὴ συζήτησις δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ παρατραβῇ. Ἠκούσθησαν πρὸ ἡμερῶν τὰ δύο κυριώτεροι τῶν ὁμιλητῶν : ὁ κατήγορος ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων καὶ ὁ κατηγορούμενος ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων. Δὲν πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἀπὸ ὡρισμένης ἀπόψεως δὲν ὑπῆρξεν ἄνευ οὐσιαστικοῦ ἀποτελέσματος ἡ προχθεσινὴ συζήτησις, ἡ ὁποία, εἴχεν, ἄλλωστε, καταπνάφουσκτος ὅπως εἶχε ἐξελιχθῆ τὰ πράγματα καὶ πολλοὺς λόγους, ἴσως καὶ διὰ σφάλματά τινα κυβερνητικῆς τακτικῆς εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συζήτησιν ἐπηκρινίσθησαν πλήρως, ἰδίως ἐξ ὅσων εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἀρκετὰ σημεῖα οὕτως ὥστε νὰ προκύπτῃ ἤδη ἀσφαλῆς καὶ ἀναμφισβήτητος ἡ βαρυτάτη εὐθύνη τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὸ ὅσα ἔπραξε καὶ δι' ὅσα δὲν ἔπραξεν ὡς ὑπεύθυνος κυβερνήτης κατὰ τὴν νύκτα τῆς 5ης πρὸς τὴν 6ην Μαρτίου καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 6ης Μαρτίου, μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως τῶν ἀντιστρατήγων. Ἀπόπιν τούτου δὲν βλέπομεν τί θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προστεθῇ τὸ οὐσιῶδες εἰς τὰ λεχθέντα. Πάντως, κατόπιν τῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς χθεσινῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Βενιζέλου, θὰ ὁμιλήσουν, ἀπόντος αὐτοῦ, οἱ μετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενοι ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει ἀρχηγοὶ κομμάτων διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν δῆθεν ἀφαίρεσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου ἀπὸ τὸν ἀπολογούμενον ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων ἵνα χρησιμεύσῃ τοῦτο ὡς προοίμιον μιᾶς θεατρικῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐν σώματι ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων καὶ γίνῃ ὁ τερματισμὸς τῆς συζητήσεως καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία ἐρήμην τῶν ἀντιπολιτευομένων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπανέλθουν εὐθὺς ὡς ἡ ψηφοφορία τερματισθῇ.

Οὕτως ὁ κ. Βενιζέλος φαίνεται ἐγκαταλείψας ἀρκετὸν μέρος τῆς προκλητικότητός του — ἴσως διότι ἐπείσθη πλέον ὅτι δὲν πρόκειται νὰ δημιουργηθοῦν ἐνδοκυβερνητικαὶ δυσχέρειαι κατόπιν τῆς τροπῆς, τὴν ὁποίαν ἡ προχθεσινὴ προκλητικότης του προσέδωκεν εἰς τὴν κατάστασιν. Ἡ μέχρι τοῦδε, ὅμως, στάσις τοῦ κ. Βενιζέλου πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν σαφεῖ καὶ συγκεκριμένον συμπέρασμα εἰς τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἐδείχθη αὐτὴ ἐξ ἀρχῆς ἀπολύτως ἥρεμος καὶ νηφαλία εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ἀφορῶν τὰς εὐθύνας τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὸ κίνημα. Προσεπάθησε σταθερῶς ν' ἀποφύγῃ τὴν σχετικὴν συζήτησιν, ἐν γνώσει τῶν ἐπακολούθων της καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι αἱ σημεριναὶ ἰδίως περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουν ἀναρρίπισιν πολιτικῶν παθῶν καὶ ὀξυνσιν διχονοιῶν ἐσωτερικῶν. Τοῦτο δὲν κατωρθώθη διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐπέμεινε μετὰ πείσματος εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς συζητήσεως. Τὴν συζήτησιν αὐτὴν ἡ κυβέρνησις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως τηρήσῃ ἐντὸς τῶν πρεπόντων ὁρίων ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη, ὄχι βεβαίως, ἐξ αἰτίας της. Τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως διαθέσεις τῆς κυβερνήσεως τὰς ἐγνώριζεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ὡς δὲν ἠγνόει καὶ τὰς περὶ ἀμνηστείας συζητήσεις. Εἰς ὅλα ταῦτα ἀπήντησε διὰ τῆς γνωστῆς προκλητικότητος. Ἀλλ' ἐὰν ἡ κυβερνητικὴ νηφαλιότης ἐξελήφθη ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς ἔνδειξις ἀδυναμίας ἢ ἀβουλίας, ἡ πλάνη αὐτὴ ἐπιβάλλεται, πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, νὰ διαλυθῇ ταχέως. Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος, συναισθανόμενος τὰς εὐθύνας του καὶ τὴν βαρύτητα τῶν περιστάσεων θελήσῃ νὰ ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὸν ἐριστικὸν καὶ ταραχοποιὸν χειρότερον ἑαυτόν του καὶ νὰ συνεργασθῇ, ὡς ἀντιπολίτευσις, διὰ τὴν εὔρυθμον κοινοβουλευτικὴν λειτουργίαν, τόσον τὸ καλύτερον διὰ τὸν τόπον. Ἐάν, ὅμως ἤθελον συνεχισθῇ παρόμοιαι ἀπόπειραι διαταραχῆς τῆς ἀναγκαίας ὁμαλότητος καὶ ἠρεμίας, ἡ κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ διστάσῃ νὰ ἐπιδιώξῃ μίαν ὁριστικὴν καὶ ριζικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως, καλοῦσα τὸν λαὸν εἰς μίαν νέαν κυριαρχικὴν ἐτυμηγορίαν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Ἔχουσα πρόσφατον ἀκόμη τὴν τελευταίαν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ χειρίζηται ὑπευθύνως τὰς κρατικὰς ὑποθέσεις μέχρι τῆς νέας ἐκδηλώσεως τῆς λαϊκῆς θελήσεως διὰ τῶν ἐκλογῶν. Ὁ δὲ λαός, ὡς κυρίαρχος κριτής, θὰ εἶχε ν' ἀποφανθῇ ὄχι ἐπὶ προγράμματος κυβερνητικοῦ — τοῦτο τὸ γνωρίζει καὶ δὲν πρόκειται νὰ μεταβληθῇ — ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κινήματος τῆς ἐπιούσης τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, τῶν πολιτικῶν εὐθυνῶν δι' αὐτό, καὶ τῶν ἐριστικῶν διαθέσεων τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ Διάσκεψις τοῦ Ἀφοπλισμοῦ καὶ ἡ Γερμανία

Ὁ λόγος τῆς συγκλήσεως τοῦ Ράϊχσταγ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μάϊος. [Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία] .— Ἡ ἐξέλιξις τῶν συζητήσεων ἐν Γενεύῃ κρίνεται ὡς σοβαρωτάτη ἐνταῦθα, καίτοι δὲν ἐκφράζονται ἀκόμη φόβοι πραγματικοὶ περὶ ὁριστικοῦ ναυαγίου τῆς διασκέψεως ἀφοπλισμοῦ. Ὁπωσδήποτε, ἡ ὅλη προσπάθεια τῶν πολιτικῶν κύκλων τείνει νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα δξύτης τῆς καταστάσεως δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν Γερμανίαν. Τοὐναντίον τονίζεται ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Γερμανίας διεχειρίσθησαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰ ζητήματα, ὥστε σήμερον νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐξέλθουν ἐκ τῆς δυσχεροῦς θέσεως, ἣν προεκάλεσαν, κατηγοροῦντες ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ τὴν Γερμανίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῶν λοιπῶν —μὴ ἐχθρικῶν— Δυνάμεων, τονίζεται ἐνταῦθα ὅτι ἡ τῆς Ἀγγλίας, ἐπὶ παραδείγματι, δὲν εὑρίσκεται πλέον ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς προτάσεις τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1932, ὅτι δὲ ἐξ ἄλλου ἡ Ἰταλία δὲν προσφέρει πλέον τὴν εἰς τὰς γερμανικὰς ἀπόψεις ὑποστήριξιν, τὴν ὁποίαν ἡ γερμανικὴ ἀντιπροσωπεία, ἀνέμενε παρ' αὐτῆς, βασιζομένη εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἰταλικὴν πολιτικήν. Πιστεύεται συνεπῶς, ὅτι ἡ Ἰταλία μετέβαλε στάσιν, κατόπιν ἰσχυρᾶς πιέσεως τῶν δυτικῶν Δυνάμεων.

Ἡ κρίσις ὀξύνθη κυρίως συνεπείᾳ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, ὅπως οἱ γερμανικοὶ ἀμυντικοὶ σύλλογοι θεωρηθοῦν ὡς στρατιωτικαὶ δυνάμεις. Ἐν Βερολίνῳ ἡ ἀπόφασις αὕτη θεωρεῖται ὡς ἀναγνώρισις τῆς ἀμυντικῆς Ἰκανότητος τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, ἐν τούτοις τονίζεται τὸ ἀπαράδεκτον αὐτῆς, δεδομένου ὅτι οἱ τοιοῦτοι σύλλογοι ἢ σύνδεσμοι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συγκριθοῦν πρὸς τὰς ἐφεδρείας τῶν λοιπῶν κρατῶν. Ὁ Γάλλος ἔφεδρος εἶνε ἐντὸς διαστήματος 24 ὡρῶν τέλειος στρατιώτης. Καὶ ὅμως οὐδεμία ἀπόφασις ἐλήφθη περὶ συνυπολογισμοῦ εἰς τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῶν ἐφεδρειῶν αὐτῶν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἐκρίθη ὡς ἐξαιρετικῶς ἀναγκαῖος ὁ συνυπολογισμὸς τῶν γερμανικῶν ἀμυντικῶν συνδέσμων. Ὁπωσδήποτε ὅμως, τονίζεται, ὅτι σημασίαν τελειωτικὴν ἐπὶ τῆς στάσεως τῆς Γερμανίας ἀπέναντι τῆς διασκέψεως θὰ ἔχῃ ἡ ἀναλογία, ἥτις πρόκειται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν συνυπολογισμὸν αὐτόν. Ὁ Ἰταλὸς στρατιώτης τῆς «μιλίτσια» λέγεται ὅτι θὰ ὑπολογισθῇ μὲ 1:15 ἐπὶ τῆς κανονικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἂν ὁ συνυπολογισμός, ὅστις θὰ γίνῃ διὰ τὴν Γερμανίαν εἶνε ἐξ πρὸς ἑκατόν, ἢ εἰς πρὸς χιλίους, τότε εἶνε δυνατὸν νὰ διεξαχθῇ ἐπὶ τοιαύτης βάσεως συζήτησις. Ἀλλὰ μικροτέραν ἀναλογίαν δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀποδεχθῇ ἡ Γερμανία. Διότι ἂν οἱ ἀμυντικοὶ αὐτοὶ σύνδεσμοι θεωρηθοῦν ὡς πραγματικαὶ ἐφεδρεῖαι, τότε δὲν ὑπολείπεται ἄλλο εἰς τὴν γερμανικὴν κυβέρνησιν, παρὰ νὰ τοὺς μεταβάλῃ πράγματι εἰς ἐφεδρείας, νὰ κάμῃ τὰ μέλη των ἀληθεῖς στρατιώτας, πρᾶγμα ἐν τούτοις τὸ ὁποῖον οὐδόλως ἐπιζητεῖ ἢ ἐπιθυμεῖ ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις.

Ἡ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως τῶν συζητήσεων ἐξαψις ἐν Γερμανίᾳ εἶνε ἐξαιρετική. Ὁ Τύπος ἰδίως τῆς δεξιᾶς ὁμιλεῖ καὶ διαμαρτύρεται μὲ ὀξύτητα ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνεύης. Τονίζεται γενικῶς, ὅτι ἡ ἀντίληψις τῆς πλειοψηφίας τῆς διασκέψεως ἀφοπλισμοῦ περὶ χαρακτηρισμοῦ τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν συνδέσμων καὶ τῶν «χαλυβδοκράνων» ὡς συλλόγων στρατιωτικῶν, ἀντίκειται πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ εἶνε ἀπαράδεκτος. Τοιαύτη ἀντίληψις παρουσιάζει τὴν Γερμανίαν ὡς ἔχουσαν σήμερον στρατὸν ἀνερχόμενον εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων, ἐνῷ πράγματι δὲν συμβαίνει τοιοῦτό τι. Πιστεύεται γενικῶς, ὅτι ἡ κρίσις τῆς διασκέψεως ἀφοπλισμοῦ ὀξύνθη ἐπικινδύνως, διότι συνέβαλεν εἰς τοῦτο ἡ ἀντιγερμανικὴ προπαγάνδα, ἡ ἐργαζομένη συντόνως ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ. Τῆς προπαγάνδας αὐτῆς συμμετέχουν ζωηρῶς, ὡς τονίζεται, ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας Ταρντιέ. Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Χούγκενμπεργκ γράφουν, ὅτι ἡ πραγματικὴ αἰτία τῆς κρίσεως τῆς διασκέψεως δὲν θ' ἀναζητηθῇ εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Γαλλίας ὅπως ἀποφύγῃ τὸν ἀφοπλισμόν. Δεδομένου ὅτι τοῦτο θὰ καταστῇ, σὺν τῇ προόδῳ τῶν συζητήσεων, ἀδύνατον, ἡ Γαλλία φροντίζει ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐπιρρίψῃ τὰς εὐθύνας τοῦ ναυαγίου τῆς διασκέψεως εἰς τὴν Γερμανίαν, δημιουργοῦσα διὰ διαφόρων προτάσεων ἀτμοσφαιραν ἐχθρικὴν ἐναντίον τῆς παλαιᾶς ἐχθρᾶς της.

Καὶ πράγματι, ἂν ἡ Γαλλία ἐπεζήτει τοῦτο, φαίνεται ὅτι τὸ κατορθωσε πλήρως. Ἰδοὺ τί γράφει σχετικῶς ἕνας Γερμανός, ὁ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Γερμανικῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος» : «Ἡ πρώτη ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ἀποβιβαζόμενος εἰς Γενεύην Γερμανός, εἶνε ἡ ὀδυνηρὰ διαπίστωσις ἀσυλλήπτου σχεδὸν χειροτερεύσεως τῆς ἀτμοσφαίρας εἰς βάρος τῆς Γερμανίας. Πρόσφατον ἀνῆκον εἰς τὴν γραμματείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν μοῦ ἐξέφραζε τὴν κατάστασιν αὐτὴν μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια : Οὐδέποτε, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κηρύξεως τοῦ ἑξοντωτικοῦ ὑποβρυχιακοῦ πολέμου, παρετηρήθη τοιαύτη γενικὴ ἐναντίον τῆς Γερμανίας κατακραυγὴ ὅπως σήμερον ἐν Γενεύῃ». Πρὸς διάλυσιν τῆς ἐχθρικῆς αὐτῆς ἀτμοσφαίρας ἐργάζονται ἐντατικῶς τὰ γερμανικὰ ἐπίσημα καὶ ἡμιεπίσημα πρακτορεῖα. Τὸ πρακτορεῖον Κόντι ἀνακοινοῖ : «Ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῶν πέντε Δυνάμεων συνάγεται, ὅτι ἀρχίζουν ἤδη νὰ προσλαμβάνουν σαφῆ μορφὴν αἱ παρατηρηθεῖσαι τάσεις ὅπως ἡ περὶ ἀφοπλισμοῦ διάσκεψις καταλήξῃ εἰς πλῆρες ναυάγιον. Ἂν γίνῃ προσπάθεια νὰ ἐπιρριφθοῦν εἰς τὴν Γερμανίαν αἱ αἰτίαι τοῦ ναυαγίου, αἱ προσπάθειαι αὗται θὰ ἀντιφάσκουν πρὸς τὰ γεγονότα. Ἡ γερμανικὴ ἀντιπροσωπεία παρέσχε πολλὰ δείγματα τῆς πρὸς συνεννόησιν προθυμίας της. Ἦρε τὸ κυριώτερον πρόσκομμα, ὅπερ παρενετίθετο ἐσχάτως εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν διαπραγματεύσεων, ἀποδεχθεῖσα τὴν ἀρχὴν τῆς ἑνοποιήσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν ἠπειρωτικῶν στρατιωτικῶν συστημάτων ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον ὡς βάσιν διαπραγματεύσεων. Τὸ μέτρον τοῦτο, ὅπερ ἔλαβεν ἡ Γερμανία, δὲν ἦτο οὐδαμῶς, ὡς ὑποστηρίζεται σήμερον ἀπὸ γαλλικῆς ἀπόψεως, φύσεως θεωρητικῆς, ἀλλ' ὑπηγορεύετο ὑπὸ τῆς αὐτονοήτου προϋποθέσεως, ὅτι αἱ λεπτομέρειαι, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰσέτι ἐντελῶς ἀσαφεῖς εἰς τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον, θὰ διευκρινισθοῦν σὺν τῇ προόδῳ τῶν διαπραγματεύσεων. Χαρακτηριστικὸν ὅμως εἶνε ὅτι ἡ ἀντίθετος πλευρὰ ἠρνήθη ἐπιμόνως μέχρι τοῦδε νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἢ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐμφανῶν ἐπιθετικῶν ὅπλων. Δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ παρ' οὐδενὸς τὸ γεγονός, ὅτι τὰ βαρέως ἐξωπλισμένα κράτη ἀπέφυγον μέχρι τοῦδε οἱανδήποτε συζήτησιν ἐπὶ τῶν σοβαρωτάτων αὐτῶν διὰ τὴν διάσκεψιν ἀφοπλισμοῦ ζητημάτων. Ἡ Γερμανία εἶνε καὶ τώρα, ὅπως καὶ πάντοτε, ἑτοίμη νὰ κάμῃ τὸ πᾶν ὅπως διευκολύνῃ τὴν διάσκεψιν νὰ καταλήξῃ εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα». Ἐπίσης, εἰς τὰ κυβερνητικὰ φύλλα τονίζεται ὅτι ἡ Γερμανία δὲν πρόκειται νὰ δεχθῇ οὐδεμίαν πίεσιν. «Τὸ σχέδιον Μὰκ Ντόναλντ περιεῖχεν ἀσφαλῶς ὡρισμένα χρήσιμα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν ἀνεγνωρίσθησαν ἀπὸ μέρους τῆς Γερμανίας. Δὲν εἶνε ὅμως δυνατὸν ν' ἀπαιτῆται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ὅπως ἀποδεχθῇ ἄνευ ὅρων τὸ σχέδιον ἐκεῖνο ἐν τῷ συνόλῳ του. Δέον δὲ νὰ τονισθῇ πρὸς τούτοις, ὅτι θ' ἀποβῇ ματαία πᾶσα προσπάθεια περὶ ἐξαναγκασμοῦ τῆς Γερμανίας εἰς συνεργασίαν διὰ τελεσιγράφων».

Καλύτερον ὅμως ἀπὸ τὰ ἐπίσημα καὶ ἡμιεπίσημα πρακτορεῖα θὰ διατυπώσῃ τὰς γερμανικὰς ἀπόψεις ὁ ἀρχιαγκελλάριος Χίτλερ. Τὸ Ράϊχσταγ συνεκλήθη ἐκτάκτως διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 17 τρέχοντος, πρὸς τοῦτον καὶ μόνον τὸν σκοπόν : ὅπως γίνουν τοῦτέστιν ἀνακοινώσεις τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐν Ἑνεύῃ διαπραγματεύσεων. Τὸ Ράϊχσταγ θὰ συνέλθῃ διὰ μίαν ὁμοιν ἡμέραν καὶ τότε προβλέπεται ὅτι θὰ γίνῃ οἱαδήποτε συζήτησις ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων. Σκοπὸς τῆς συγκλήσεως τοῦ κοινοβουλίου εἶνε νὰ διασαφηνισθῇ εἰς τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην ποίαν στάσιν τηρεῖ ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ γερμανικὴ λαϊκὴ ἀντιπροσώπευσις ἀπέναντι τῶν ζωτικῶν ἐκείνων ζητημάτων τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα ἐθίγησαν διὰ τῆς δξύτητος ἣν προσέλαβον αἱ ἐν Ἑνεύῃ ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ διαπραγματεύσεις.

Ἡ Βόρειος Ἑλλὰς

Τὸ ἐμπόριον Ἑλλάδος καὶ Σερβίας

Τὸ ζήτημα τῶν κομίστρων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μάϊος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἐφημερὶς «Πολίτικα» τοῦ Βελιγραδίου ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς ἄρθρον ἐπὶ τῶν Ἑλληνογιουγκοσλαυϊκῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπισήμου ἐμπορικοῦ πράκτορος τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Μιχαήλοβιτς. Εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐξετάζεται, ἀλλοῦ μὲν ἀντικειμενικῶς, ἀλλοῦ δὲ ὅλως διόλου ὑποκειμενικῶς, ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς τελευταίας ἐμπορικῆς συμφωνίας καὶεἰντεῦθεν. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ συμπεράσματα τοῦ ἄρθρογράφου εἶνε δυσμενῆ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εὐμενῆ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ πράγματα φαίνονται νὰ εἶνε ὅπως τὰ περιγράφει ὁ κ. Μιχαήλοβιτς. Ὁ ὄγκος τῶν γιουγκοσλαυϊκῶν ἐξαγωγῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκμηδενίζει τὰς ἑλληνικὰς ἐξαγωγὰς εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Ἀλλὰ κατὰ τί μειώνεται ἡ σημασία τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου ἀπὸ τὴν καθαρὸς ποσοτικὴν αὐτὴν σχέσιν ; Μήπως ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἀνταλλαγῶν μεταβάλλει τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ συνεπῶς ἡ τάσις πρὸς ρύθμισιν τῶν συναλλαγῶν, γίνεται εἰς βάρος τῶν κρατῶν ποὺ ἔχουν ἐνεργητικὸν ἰσοζύγιον ; Μήπως δὲν εἶνε γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τὴν κρίσιν ὑποφέρουν περισσότερον τὰ ἐξαγωγικὰ κράτη καὶ ὀλιγώτερον τὰ εἰσαγωγικά ; Διὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἡ ρύθμισις τῶν ἐξωτερικῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν παρουσιάζεται ὡς μία συνεχὴς προσπάθεια μετατροπῆς τῶν παλαιῶν ἀνίσων σχέσεων εἰς νέας, περισσότερον ἰσορροπημένας.

Ἂν ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Πολίτικα» εἶχεν ὑπ' ὄψει του αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, θὰ ἀντελαμβάνετο ἀμέσως ὅτι εἰς μίαν ἐποχὴν ὅπου τὰ Παραδουνάβια κράτη προσπαθοῦν ἀπεγνωσμένως νὰ διοχετεύσουν εἰς τὴν ἀγορὰν ἔστω καὶ μερικοὺς τόννους δημητριακῶν, εἶνε ἀληθινὸν προνόμιον διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν νὰ διατηρῇ ἀχράς θέσεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγοράν, χωρὶς νὰ ὑφίσταται τὰς ἐκ τούτου θυσίας. Ἐδῶ κεῖται ὅλη ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος.

Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἤλθε συνεπίκουρον τῶν ἀπόψεων τοῦ ἐν λόγῳ ἐμπορικοῦ πράκτορος. Τοῦ ἔδωσε μίαν γνωστὴν ἐπιχειρηματολογίαν, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀπόψεις του. Ἄγνωστον διατί, ὁ Ἀθηναῖος συνάδελφος εὗρεν ὅτι οἱ Γιουγκοσλαῦοι εἶνε ἐν ἀπολύτῳ τάξει, τὸ δὲ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐν πλήρει ἀταξίᾳ. Ὁ λόγος, κατ' αὐτόν, ἔγκειται εἰς τὸ ἀσυστηματοποίητον, εἰς τὸ ἀνοργάνωτον τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος, εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

Τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ ἐθίξαμεν εἰς προηγουμένην ἀνταπόκρισιν, ὡς σημεῖον οὐσιῶδες, τὸ ὁποῖον μαζὶ μὲ μίαν σειρὰν ἄλλων περιστατικῶν σοβαρωτέρων συντρέχουν, συντελοῦν, εἰς τὴν μειονεκτικότητα τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν. Φαίνεται ὅμως ἀπὸ τὰ ἀρθρογραφήματα ὅτι τὸ ἐμπόδιον αὐτὸ θὰ ὑπερπηδηθῇ, ἂν λυθῇ εὐνοϊκῶς τὸ ζήτημα τῶν κομίστρων, εἴτε διὰ τὸ διαμετακομιστικόν, εἴτε διὰ τὸ Ἑλληνογιουγκοσλαυϊκὸν ἐμπόριον. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῶν κομίστρων εἶνε τὸ ἀσθενὲς σημεῖον διὰ τοὺς Γιουγκοσλαύους. Πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ παρετήρησεν ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Πολίτικα» καὶ ὁ συνάδελφος τοῦ «Βήματος».

Ἡ νομισματικὴ κρίσις μετέβαλε ἐξ ὁλοκλήρου τὴν παλαιὰν σχέσιν εἰς τὰς μεταφορὰς Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυΐας. Ὁ συντελεστὴς τῶν ἐξόδων αὐτῶν, ὡς συντελεστὴς κόστους τῶν ἐμπορευμάτων ἐσμικρύνθη διὰ τοὺς Γιουγκοσλάους, ἐνῷ ἐμεγάλωσε διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἐμπόρων τῆς Θεσσαλονίκης, νὰ συζητηθῇ τὸ ταχύτερον καὶ νὰ λυθῇ ριζικῶς τὸ ζήτημα τῶν κομίστρων.

Ἀλλ' ἡ ἐμπορικὴ σύμβασις ἀορίστως πως ἔθιξε τὸ σημεῖον τοῦτο. Τὸ ἐτόνισεν ὡς κάτι ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ λυθῇ, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ διαγράφῃ τὴν λύσιν του. Τὸ παρέπεμψεν εἰς διαπραγματεύσεις αἱ ὁποῖαι ὅπως ἦτο φυσικόν, δὲν κατέληξαν πουθενά. Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ θὰ ἀσχοληθῶμεν ἰδιαιτέρως.

Μένει τώρα νὰ ἐξετασθῇ ἂν συντρέχῃ σοβαρὸς λόγος ἀπογοητεύσεως διὰ τὸν ἀρθρογράφον τῆς «Πολίτικας». Εἰς τὴν προηγουμένην ἀνταπόκρισιν ἐσημειώσαμεν τὰς προόδους τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν γιουγκοσλαυϊκὴν ἀγορὰν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας καὶ ἐντεῦθεν. Αἱ προοδοι αὐταὶ ἀποτελοῦν μίαν ἀναμφισβήτητον διάσεισιν τῶν βάσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τῆς «Πολίτικας». Ἀποδεικνύουν ὅτι ναὶ μὲν τὸ ἑλληνικὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον εἶνε μικρότερον τοῦ ἀντιστοίχου τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ἀλλὰ γίνεται διαρκῶς μεγαλύτερον, παρὰ τὰ σοβαρὰ ἐμπόδια τῶν ὑψηλῶν σιδηροδρομικῶν κομίστρων.

Ἡ ἀγορὰ τῆς Θεσσαλονίκης κρίνει τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Θεωρεῖ ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν 35 % ὄχι μόνον δὲν εἶνε ὑπερβολικόν, ἀλλὰ καὶ θὰ πρέπῃ νὰ ἐπαυξηθῇ. Τονίζει μάλιστα ὅτι τὸ γιουγκοσλαυϊκὸν ἐμπόριον ἐκκινεῖ τὴν ἑλληνικὴν ἀγοράν, ἡ ὁποία ἔχει ἀποξενωθῇ τῶν βουλγαρικῶν προϊόντων πρὸς ζ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Οδύσσεις Τρυπήκας».
ΑΡΤΥΡΟΚΟΥΡΤ. «Ο πόνος του σε-ξ».
ΚΟΡΝΑΡΟ. Ο Ιωάν Μπρόκερ.
ΑΤΛΑΝΤΣ. Γιώργ. Κουντάκης: «Ενορ-κία».
ΚΕΝΤΡΟΝ. Ο Ρ. Κόλμαν, Ο. Κιμ-πρλ.
ΠΕΡΙΟΧΗΣ.
ΚΟΤΣΙΝΟΥΛΑΣ. (Φάληρο Π. Κυριακού): «Η Κερκίδα».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Λεωφόρος). «Θεφέστα Ρ-τοφόρη (Φρύνη): «Η Βικτορία και ο λόρδος (Πέτρ. Λιλιανός). Η κυρία Ρ-τοφόρη.
ΛΟΥΞ (Λεωφ. Αλεξάνδρ.). Πρωινές θέσεις Οικονόμου.
ΠΑΤΑΓΙΑΝΙΡΟΣ. «Κόρο μου ένα φιλάκι (Δορόθεα μπόμ).
ΠΕΡΟΣ (Πειραιώς). Γκιωζέπε - Σύμ-ενος). «Η Πατρούλα».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Γυμνάκι ταξίδι».
ΑΤΤΙΚΩΝ. «Σε φωνές δυσ γιλίν».
ΑΤΤΛΑΣ. «Η εξοχή του Δουτεγλίου».
ΠΑΛΛΑΣ. «Γύρω η αρίστας αγαπούν-τες κόρες».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο Δία η τάξι ανάρχ».
ΑΙΛΙΑΝΙΟΝ. «Μαύρος λύκος».
ΕΛΛΑΣ. «Ομόλογο».
ΕΣΠΕΡΙΑΣ. «Η κυρία μου λαχταρά γι' βγυπιές».
ΛΥΡΑ. «Ο Έρωτας της Αμμόνας».
ΛΥΤΣΕΙΟΝ. Ο Ρ. Κόλμαν.
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ανάκες της Χαβάλ». ΠΑΛΛΑΣ (Πειραιώς). Πέτρα Φόρμα.

Πειραιώς

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Οι κάνες της ζώης».
ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ. «Κόκορας και κότα».
ΤΡΙΑΝΟν. «Η φάτα του Ρεναλάνο» Λόρας.

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΩΝ (372 μ.) 7 μ.μ. Τρα-γούδια. 9 μ.μ. Μεταδόσις ανεφ. υπό Χωρεμίτη. 11 μμ. Μουσικόν πρόγ. 12 μ.μ. Ωρολόγιον.
ΕΛΛΑΣ (348 μ.) 8 μ.μ. Μου-σικόν πρόγ. 10 μ.μ. Ωρολόγιον. 11 μ.μ. Μουσικόν πρόγ.
ΑΓΓΕΛΟΣ (411 μ.) 7 μ.μ. Ρ-νικά. 8,35 μ.μ. Σόλοτσα. 8,45 μ. Μεταδόσις εκ Βαρσοβίας. Ορχήστρα Ρενέρμαν υπό Μπρόμ. 11.15 μ.μ. Δίσκοι.
ΛΥΡΑ (491 μ.) Ρ. Κόλμαν, Ο. Κιμ-πρλ. Ο Δαλλάκας υπό Ο. ΒΕΡΜΑΝ. Ο Ρ. ΒΕΛΕΙΒΙΟΣ υπό Ρ. ΜΑΝΤΖΑ-ΡΟΥ και άσματα.
Ο τόμπανο Κάστρη κατάστικα κι ένα θρη καθαριόμενο. Η σιμφωνικά φρόντιμα δίκαιοτάτων κυλλιόρων ΒΙΛΚΕΛΜ ΦΟΥΡΤ-ΒΑΓΛΕΡ. Σόλοιστ: ΑΝΝΑ ΜΑΡΚΟΥΛΙΑ. Λόγος Γιώργου Ρώσσου, διαφόρου τινός. Ο Ρ. Κόλμαν. Ο Ρ. Μπρόμ. Δίσκοι.
ΕΛΛΗΝΟΡΑΔΙΟ (394 μ.) 7.15 μ.μ. Μουσικόν πρόγ. 8 μ.μ. Ρ. Κόλμαν. Μουσικός Θε Βιλένγκ: «Ρέκβιεμ του Μπρόμ».
ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τοπικός, 355 μ.) 7.30 μ.μ. Μεταδόσις εκ Βαρσοβίας. Μ. Μουσικός Θε Βιλένγκ: «Ρέκβιεμ του Μπρόμ». Ο Ρ. Κόλμαν. Ο Ρ. Μπρόμ. Βάλτσαι υπό Ορχήστρα (εύσωγυ). Αρ-γυτα: «Γκογκοΐρ, ηλιοφόρος τών δε-ών». «Πρόγκρεσ». «Λόρεντζο». 11.35 μ.μ. Δίσκοι.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Εθνικός, 1554 μ.) 7.30 μ.μ. Ρ. Κόλμαν. Μουσικόν πρόγ. μεταφορά-γκόν "Λυκος Φίρφοκλεν" Ερίκ Ρόμπιν. 9 μ.μ. Βαρσοβία. 10.40 μ.μ. Ρ. Κόλμαν. 10.55 μ.μ. Μεταδόσις εκ της Β. Ρωμαν. υπό Κάρλο Ρόσσι. Ο Ρ. Κόλμαν. Ο Ρ. Μπρόμ. Δίσκοι.
ΡΩΜΗ—ΝΕΑΠΟΛΙΣ (441—318 μ.) 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Μεταδόσις εκ Ρώμης. Ορφεύς «Σιμπέρ Ρέ» υπό ΤΖΙΟΡΝΑΤΙΟ.
ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ (345 μ.) 8.20 μ.μ. Ρ. Κόλμαν. Μουσικόν πρόγ. Μεταδόσεις Λόρ. Μαξ Μορφέ, Φαμ. Μασσινί. Μου-σικόν πρόγ. Μεταδόσεις Μ. Μπρόμ. Σόλοιστ. Ρ. Κόλμαν. Λόρεμπ. Σοφέρ, Λαβ. Μπρόμ.
ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ (259 μ.) 9 μ.μ. Ρ. Λόρεμπ μουσικόν πρόγ. Μεταδόσεις Μ. Μπρόμ. Μεταδόσεις «Κλωμπτέν Φρ. Μπρόμ. Μεταδόσεις «Κλωμπτέν Φρ. Μπρόμ. Μεταδόσεις Μ. Μπρόμ. «Λόνοστέν Φρ. 33. 11.45 μ.μ. Τζαζ.

Α Ι ΤΑ ΚΑΤΩΤΕΥΟΥΣΙΑΣΕΣ ΝΥΚΤΕΣ

Σύγχρονον κοινωνικόν φαινόμενον

Ο κόσμος κι πάλι πολυτέλειαι. Ανάγκη γ' ο κόσμος.

Ποιος θ' ανεβεί βάρκα, ποιος θ' ανεβεί αεροπλάνο, ποιος θ' ανεβεί αυτοκίνητο, ποιος θ' ανεβεί ιππήλατο, ποιος θ' ανεβεί ποδήλατο, ποιος θ' ανεβεί ...ρίκσα, ποιος θ' ανεβεί ...ρίκσα, ποιος θ' ανεβεί ...ρίκσα

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ ΠΡΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΕΧΟΝΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΚΡΑΤΗ

ΠΑΥΕΙ ΠΛΕΟΝ Η ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Η ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΘΗ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. ('Αθην. Πρακτ.) — 'Αργὰ τὴν ἑσπέραν ἐλήφθη εἰς Λονδῖνον τὸ κείμενον τοῦ διαγγέλματος τὸ ὁποῖον ὁ Πρόεδρος κ. Ροῦζβελτ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς ὅλων τῶν κρατῶν τῶν μετεχόντων τῆς Οἰκονομικῆς Διασκέψεως καὶ τῆς Διασκέψεως τοῦ 'Αφοπλισμοῦ. Ἄν καὶ ἡ ὥρα τῆς λήψεως τοῦ τηλεγραφήματος ἦτο πολὺ προκεχωρημένη, ὥστε ν' ἀποκλείεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ διατύπωσις οἱασδήποτε ἐπισήμου ἀγγλικῆς κρίσεως, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη θὰ τύχῃ τῆς θερμοτέρας ἐπιδοκιμασίας εἰς τὴν χώραν αὐτὴν καὶ ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμεναι προτάσεις θὰ μελετηθοῦν μὲ τὴν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν τῆς ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐλπίδων τοῦ 'Αμερικανοῦ Προέδρου, αἵτινες συνίστανται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ δι' ὅλων τῶν πρακτικῶν μέσων καὶ τὴν καταδολὴν κοινῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ σημερινοῦ οἰκονομικοῦ χάους, καταγομένης οὕτω θριαμβευτικῆς νίκης.

Εἰς τὸ διαγγελμά του ὁ Πρόεδρος τονίζει ὅτι διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὡς ἄνω ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τὰ ἔθνη συνεκάλεσαν δύο παγκοσμίους Διασκέψεις ἐκ δὲ τῶν ἀποφάσεων τὰς ὁποίας αὗται θὰ λάβουν ἐξαρτᾶται αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

«Ἡ Οἰκονομικὴ Διάσκεψις θὰ συνέλθῃ ταχέως καὶ δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀπολήξῃ αὕτη εἰς συμπεράσματα. Ὁ κόσμος δὲν ἀναμένει πλέον ν' ἀναμένῃ.

Ἡ Διάσκεψις αὕτη — ἐξακολουθεῖ τὸ διάγγελμα — θ' ἀποκαταστήσῃ τὴν ταξιν εἰς τὸ σημερινὸν χάος διὰ τῆς σταθεροποιήσεως τῶν νομισμάτων, διὰ τῆς καταλύσεως τῶν δεσμῶν τοῦ ἐμπορίου καὶ διὰ μιᾶς διεθνοῦς ἐνεργείας πρὸς ὕψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν. Θὰ ἀπομείνῃ οὕτω μικρὸν περιθώριον ὅπως ἕκαστον κράτος δυνηθῇ νὰ τακτοποιήσῃ τὰ καθ' ἑαυτὸ διὰ μιᾶς συνετῆς διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀφοπλισμόν, ἡ Διάσκεψις παλαίουσα μεταξὺ ἀντιτιθεμένων ἀπόψεων ταλαντεύεται ἐπικινδύνως, ἐπιβάλλεται δὲ εἰς ὅλους νὰ συμφωνήσουν ὅπως διὰ κοινῆς ἐνεργείας ἀπολήξῃ ἡ Διάσκεψις αὕτη εἰς πρακτικὰ ἀποτελέσματα. Τρέφω τὴν πεποίθησιν ὅτι μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν ἐπικρατεῖ τὸ αἴσθημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν, διότι ὅλοι φοβοῦνται ἐνδεχομένην ἐναντίωσιν τῶν ἐπίθεσιν καὶ διότι ἂν ἐξέλιπεν ἡ ἐντύπωσις αὕτη, οὐδεὶς θὰ ἤθελε νὰ ἐξοπλισθῇ, δεδομένου ὅτι οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Οἱ ἐξοπλισμοὶ στηρίζονται μόνον καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ φόβου τούτου. Τὰ νεώτερα ἐπιθετικὰ ὅπλα εἶνε κατὰ πολὺ ἰσχυρότερα τῶν ἀμυντικῶν τοιούτων. Ἂν ὅλα τὰ κράτη συνεφώνουν ν' ἀποστερηθοῦν τῆς καταοχῆς αὐτῶν, ἀρκούμενα εἰς τὸ νὰ χρησιμοποιοῦν ὅπλα μόνον διὰ τὴν ἀμυνάν των, αὐτομάτως ἡ ἀμυνα αὕτη θὰ καθίστατο ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἀσφάλεια ἑκάστου κράτους ὡς καὶ ἡ ἀνεξαρτησία του θὰ κατωχυροῦτο. Ὁ τελικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς Διασκέψεως τοῦ 'Αφοπλισμοῦ θὰ εἶνε ἡ κατάργησις ὅλων τῶν ἐπιθετικῶν ὅπλων, ἄμεσος δὲ σκοπὸς αὐτῆς εἶνε ἡ κατάργησις τινῶν μόνον ἐξ αὐτῶν.

Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν φρονεῖ ὅτι τὸ σήμερον συζητούμενον πρόγραμμα εἰς τὴν Γενεύην ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ἕνα εὐρύτατον ἀφοπλισμόν. Ἂν δὲ ἀπὸ τοῦδε ἤθελε νὰ δώσῃ εὐρύτερον χαρακτῆρα εἰς τὸν ἀφοπλισμόν, ἐν, τοσούτῳ εὐχαρίστως ἀποδέχεται τὸ συζητούμενον πρόγραμμα καὶ θ' ἀσκήσῃ ὅλην της τὴν ἐπιρροὴν διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως.

Ὑπάρχουν, κατ' ἐμέ, τρία στάδια εἰς τὰς διεξαγομένας συζητήσεις : τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας ἐπὶ τῶν σκοπῶν, οἵτινες εὐρύτατα διαγράφονται εἰς τὸ σχέδιον Μακτόναλντ, τὸ δεύτερον εἶναι ὁ καθορισμὸς διαδικασίας διὰ τὸν περαιτέρω ἀφοπλισμόν, τὸ δὲ τρίτον εἶνε ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν διεξαγομένων συζητήσεων τὰ κράτη θὰ δείξῃ ν' ἀναλάβουν τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀναστείλουν τοὺς ἐξοπλισμούς των. Ἡ οὕτω καθιερουμένη ἀρχὴ δὲν θ' ἀναστέλλῃ βεβαίως τὴν ἰσχὺν τῶν ὑπὸ ἐφαρμογὴν συνθηκῶν. Θὰ δείξῃ ὅμως ὁλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου νὰ μετάσχουν παννγυρικῶς καὶ τελειωτικῶς εἰς σύμφωνον περὶ μὴ ἐπιθέσεως εἰς τὸ ὁποῖον ἐπισήμως νὰ διακηρύξουν τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον ὅπως περιορίσουν τοὺς ἐξοπλισμούς των ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅπως αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἐκτελεσθοῦν πιστῶς παρ' ὅλων τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων, αἵτινες νὰ δηλώσουν συγχρόνως ὅτι ἐν εὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ διέτασσον τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν δυνάμεις νὰ διέλθουν ἐκεῖθεν τῶν συνόρων των. Εἰς ἣν δὲ περίπτωσιν ἰσχυρόν τι κράτος ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ μετάσχῃ μετὰ πραγματικῆς εἰλικρινείας εἰς τὰς συνδεδυασμένας αὐτὰς προσπαθείας ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς εἰρήνης, ὁ κόσμος θὰ ἐγνώριζε ποῖον πλέον θὰ ἐβάρυναν αἱ εὐθῦναι τῆς ἀποτυχίας.

Καλῶ ὅλα τὰ ἔθνη νὰ μετατρέψουν τὰς δογματικὰς αὐτῶν πεποιθήσεις εἰς ἔργα».

Διὰ τοῦ διαγγέλματος τοῦ Προέδρου Ροῦζβελτ ἐπέρχεται ὁ τερματισμὸς τῆς πολιτικῆς τῆς ἀπομονώσεως, ἣν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἠκολούθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Οὐίλσωνος.

ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. ('Αθην. Πρακτ.) — 'Αγγέλλεται ἐκ Παρισίων, ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐγκύρου πηγῆς, τὸ Καὶ Ντ' Ὀρσαὶ ἔλαβεν ἐπίσημον εἰδοποίησιν ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ δὲν προτίθεται νὰ παράσχῃ χρεωστάσιον διὰ τὴν ληξιπρόθεσμον δόσιν τοῦ γαλλικοῦ χρέους τῆς 15ης Ἰουνίου. Κατ' ἀκολουθίαν τὸ ζήτημα τοῦ γαλλικοῦ χρέους παραμένει εἰς ὁ σημειον εὑρίσκετο πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Ἐρριὸ εἰς Οὐασιγκτῶνα.

ΤΟ ΓΑΛΛΟ - ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. ('Αθην. Πρακτ.) — Ἡ Βουλὴ ἤρχισε τὸ ἀπόγευμα τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ γαλλο-σοβιετικοῦ συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως. Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ συμφώνου κ. Τόρρες παρετήρησεν ὅτι ἡ Ρουμανία δὲν ἀντετάχθη εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου τούτου, τὸ ὁποῖον μάλιστα ὁ κ. Τιτουλέσκο ἐπεδοκιμασεν ἐπανειλημμένως. Ὁ κ. Τόρρες ἠυξήθη ὅπως τὰ Σοβιὲτ συνάψουν ἀνάλογον σύμφωνον καὶ μετὰ τῆς Ρουμανίας.

«Τὸ γαλλο-σοβιετικὸν σύμφωνον—εἶπε—θὰ ἐπεξετείνετο καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κράτη τῆς Μ. 'Αντάντ, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ εἶχεν ἄδικον ν' ἀνησυχῇ δι' ἓν τοιοῦτον σύμφωνον, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐπρόκειτο νὰ συσπειρώσῃ τὸν πανσλαυϊσμὸν ἀλλὰ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ. Ἐπιθυμοῦμεν τὴν σύναψιν συμφώνου, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἔχῃ ἀρνητικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ θετικὸν τοιοῦτον συνεργασίας καὶ φιλίας. Παρεξηγήσεις τινὲς ὑφιστάμεναι μετὰ τῶν Σοβιὲτ θὰ ἔπρεπε νὰ διαλυθοῦν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἐσπευσμένη καταδίκη ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην τοῦ Μπρὲστ Λιτόφσκυ».

Περαιτέρω ὁ κ. Τόρρες ἐξέφρασε τὴν λύπην του διότι ἡ γαλλικὴ ἐξαγωγὴ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν ἀντιπροσωπεύει μόλις τὸ εἰκοστὸν τῆς σοβιετικῆς εἰσαγωγῆς.

«Αἱ ἐπαναλαμβανόμεναι ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ —εἶπε—θὰ διευκολύνουν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῶν χρεῶν».

Ὁ κ. Τόρρες ἐν μέσῳ τῶν διαμαρτυριῶν τῆς δεξιᾶς εἶπεν ὅτι τὸ σύμφωνον ἐνισχύει τὴν εἰρήνην καὶ τὴν διεθνῆ θέσιν τῆς Γαλλίας.

«Τὰ σύνορα τῆς ἐλευθερίας — κατέληξε — ἐκτείνονται πολὺ πέραν τοῦ Βιστούλα, ἡ δὲ Γαλλία προασπίζει εἰς τὰ σύνορά της τὴν εἰρήνην ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ Η ΔΙΑΚΟΠΕΙΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΘΑ ΔΙΑΚΟΠΟΥΝ ΕΠΙ ΔΙΜΗΝΟΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΦΟΥ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΛΑΒΗ ΕΥΡΕΙΑΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΝ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου τὰ μέλη αὐτοῦ ἔμειναν ἀπολύτως σύμφωνα πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅπως ἀναθληθῇ ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς συνεχισθῇ δὲ ἡ ἐπὶ τῆς διώξεως τοῦ κ. Βενιζέλου συζήτησις σήμερον. Καὶ τοῦτο διότι ἐκρίθη ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τῆς προκλητικῆς στάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων δὲν θὰ ἐπέτρεπε τὴν ὁμαλὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεως κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν.

Ἐν ὁμοφωνίᾳ ἐπίσης τῶν μελῶν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὴν στάσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξητλήθη κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διώξεως τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ἡ πρότασις, ὥστε νὰ συγκροτηθῇ ἀμέσως ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία καὶ θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του ἀνεκοίνωσεν ὅτι μετὰ τὴν τροπὴν τὴν ὁποίαν προσέλαβεν ἡ συζήτησις θ' ἀφίσῃ ἐλευθέρους τοὺς φίλους του τοὺς συνυπογράψαντας τὴν πρότασιν περὶ παραπομπῆς τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως λάβουν τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἀναπτύξουν τὴν κατηγορίαν.

Προσέθεσε δὲ ὅτι ἡ στάσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκκρεμοῦς συζητήσεως καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορίαν εἶνε ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει αὐτὴν καὶ μόνην.

«Ἄλλως τε, ἐτόνισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἡ ἀπρόοπτος ἐξέλιξις τῆς συζητήσεως δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα τῆς κυβερνητικῆς πτέρυγος τῆς ὁποίας ἡ διαλλακτικὴ διάθεσις κατέστη πλέον ἡ ἐμφανὴς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συζητήσεως, ἀλλὰ προῆλθεν ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ εἰδικότερον ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ὁ ὁποῖος δι' ὅσων προσεπάθησε νὰ ὑποστηρίξῃ κατέστησε τὴν ἐναντίον του κατηγορίαν βαρυτέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ὁ κ. Μεταξᾶς».

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λαμβάνων τὸν λόγον θ' ἀποδείξῃ τὸ ἀβάσιμον τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτι δῆθεν ἡ κυβέρνησις ἐπεζήτησε νὰ περιόρισῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου κατὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ τονίσῃ ὅτι ἡ προκαλέσασα τὸν ἐρεθισμὸν δήλωσις τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἦτο ἁπλῶς ἀστοχος ἀλλ' ἀπετέλει καὶ ἔκδηλον παρέκκλισιν ἐκ τῆς ὀρθῆς κατευθύνσεως ἥτις ἀρχικῶς ἐδόθη εἰς τὴν συζήτησιν ὅπως ἐντοπισθῇ αὕτη ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς 6ης Μαρτίου καὶ μὴ γίνῃ ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθόν, ἡ ὁποία ἀναπόφευκτον ἦτο ὅτι θὰ ἐδημιούργει ἔλαψιν, τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ προλάβῃ.

Θὰ ὁμιλήσουν ἐπίσης δι' ὀλίγων τόσον ὁ κ. Κονδύλης ὅσον καὶ ὁ κ. Χατζηκυριάκος. Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ 'Εθνικοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος καὶ ὁ κ. 'Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἰς χθεσινὰς ἀνακοινώσεις των προς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἐτόνισαν ὅτι ἡ προχθεσινὴ ἐν τῇ Βουλῇ ἀνωμαλία ὑπῆρξεν ἔργον τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος ἀπετόλμησεν ἀσυγχώρητον πρόκλησιν πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, εἰς τόσας ὑποβληθὲν θυσίας διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ὁμολόγητος.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν 'Ελευθεροφρόνων κ. Μεταξᾶς ἐξ ἄλλου εἰς χθεσινὰς ἀνακοινώσεις του ἐτόνισεν ὅτι «κανεὶς δὲν δύναται νὰ τοῦ ἀρνηθῇ ὅτι καθ' ὅλην τὴν προχθεσινὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσίν του δὲν ὑπῆρξε μετριοπαθέστατος».

«Ἑπομένως, ἐσυνέχισεν, ἡ ὅλη εὐθύνη τῶν προχθεσινῶν ἐπεισοδείων βαρύνει τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ ἐπαναφέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς προκλητικῶς τὸ παρελθὸν καὶ μάλιστα τὸ εὐαισθητότερον σημεῖον τοῦ παρελθόντος τούτου, ἀκριβῶς ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον τὸ Λαϊκὸν κόμμα δικαιολογημένως εἶνε εὐαίσθητον.

»Ἡ κυβέρνησις ἐπέδειξε μεγίστην μετριοπάθειαν καὶ ὑποχωρητικότητα. Μὴ φέρουσα δὲ εὐδεμίαν ἀπολύτως εὐθύνην διὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ρῆξιν δύναται κάλλιστα νὰ προβῇ μετὰ θάρρους καὶ ἀποφασιστικότητος εἰς τὸ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος ἔργον της, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς χώρας».

Εἶνε πιθανὸν πρὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ν' ἀνταλλάξῃ καὶ πάλιν τὰς γνώμας του μετὰ τῶν κ. κ. Κονδύλη, Μεταξᾶ καὶ Χατζηκυριάκου, ἐπὶ τῆς ἀποψινῆς συζητήσεως.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΘΑ ΑΠΟΣΧΟΥΝ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΩΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΩΝ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς 'Αντιπολιτεύσεως συνῆλθον χθὲς τὴν 11ην π.μ. εἰς νέαν σύσκεψιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ νὰ καθορίσουν τελικὸς τὴν στάσιν των ἐν τῇ Βουλῇ.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐπεκράτησαν μετριοπαθέστεραι ἀπόψεις ἀναγνωρισθέντος ὅτι ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δικαιολογηθῇ ἐπαρκῶς ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία καὶ θὰ ἐπέρριπτε δικαίως εἰς τὴν 'Αντιπολίτευσιν τὴν εὐθύνην τῆς περαιτέρω ἐκταχύνσεως τῆς καταστάσεως. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν οἱ συσκεφθέντες ἔμειναν σύμφωνοι ὅτι ἡ ἀποχὴ τῆς 'Αντιπολιτεύσεως θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ, μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διώξεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως ὁ 'Αρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων μὴ προσέλθῃ καθόλου κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀγόρευσίν του ἀλλὰ διατυπώσῃ δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς διαμαρτυρίαν διὰ τὸν δῆθεν περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου. Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης θὰ ζητήσουν νὰ ὁμιλήσουν πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ τῆς 'Αντιπολιτεύσεως ἀποχωροῦντες ἀμέσως μετὰ ταῦτα μετὰ τῶν φίλων των καὶ τῶν Φιλελευθέρων βουλευτῶν ἐκ τῆς συνεδριάσεως.

Ἡ ληφθεῖσα, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀπόφασις ἀνεκοινώθη τὴν 4ην μ.μ. ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τοὺς φίλους του βουλευτὰς κληθέντας ἐπὶ τούτῳ εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν. Εἰς τὰς πρὸς τοὺς φίλους του ἀνακοινώσεις ὁ 'Αρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων προσεπάθησε νὰ παραστήσῃ ὅτι ἐὰν ἐσυνέχιζε τὴν διακοπεῖσαν προχθὲς ἀγόρευσίν του ἐσκόπει ν' ἀποδοκιμάσῃ τὸ κίνημα τοῦ Πλαστήρα. Ἀκριβῶς δὲ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐθεώρησεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀναδράμῃ εἰς τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν «ὑπηρεσίας τοῦ Πλαστήρα».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Βοζίκην τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

'Αθῆναι 16 Μαΐου 1933

Κύριε Πρόεδρε,

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν ὄχι μόνον δὲν ἐπροστάτευσε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου μου, τὴν ὁποίαν διετάρασσαν οἱ φίλοι του, ἀλλὰ καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἐδικαιολόγησε μὲν αὐτούς, κατέκρινε δὲ ἐμὲ ὅτι μνημονεύσας τὸν στρατηγὸν Πλαστήραν ὡς προσεγκόντα εἰς τὸ παρελθὸν ὑπηρεσίας, ἐξηρέθισα εὐλόγως τοὺς φίλους του, καθόσον δι' ὅσων εἶπα ἠθέλησα τάχα νὰ ἐγκρίνω τὰς ἐκτελέσεις τῶν Ἕξ.

Ἡ παρεξήγησις αὕτη τῶν λόγων μου δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένη εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, μετὰ τὰς ἐπιστολάς, αἱ ὁποῖαι ἀνταλλάγησαν κατὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 3ην Φεβρουαρίου 1929 μεταξὺ ἐμοῦ, γράφοντος ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, καὶ αὐτοῦ. Οὔτε ἠδύνατο νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τὴν μνείαν τῶν ἐν τῷ παρελθόντι ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατηγοῦ Πλαστήρα ἔκαμα ἁπλῶς διὰ νὰ φανῶ δυσάρεστος, ἀφοῦ ἦτο ἀναγκαία διὰ τὴν ὑπεράσπισίν μου, ἐφόσον κατηγορούμην ὅτι δὲν ἐπεδίωξα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ καταστείλω αἱματηρῶς τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε ἀδύνατον νὰ δεχθῶ ὅπως ἐν τῷ προσώπῳ μου καὶ ὡς ἀρχηγοῦ κόμματος καὶ ὡς ἁπλοῦ βουλευτοῦ καὶ ὡς κατηγορουμένου ὑποστῇ οἱονδήποτε περιορισμὸν ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου πέραν τῶν ὁρίων τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς. Καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μὴ συνεχίσω καὶ συμπληρώσω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν ὑπερασπισίν μου, ἀλλὰ ν' ἀφήσω τὴν ἠθικὴν εὐθύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐρήμην ἐμοῦ τερματίσῃ τὴν συζήτησιν καὶ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν του τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἔμεινε δὲ σύμφωνος μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποίαν θ' ἀπέστελλεν.

Πράγματι ὁ κ. Βοζίκης ἀπηύθυνε τὴν νύκτα πρὸς τὸν 'Αρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν:

'Αθῆναι, 16 Μαΐου, 1933

Κύριε Πρόεδρε,

Ἀπαντῶν εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς, ὅτι καίτοι μὴ διευθύνας αὐτοπροσώπως τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν, κατέβαλα πρὸ αὐτῆς πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως αὕτη διεξαχθῇ κατὰ τρόπον ὁμαλὸν καὶ ἀποκλείοντα τάς ὡς ἐκ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος φυσικὰς ἀντεγκλήσεις. Εἰς τοῦτο θέλω νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι μὲ ἐβοήθησεν αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ὅστις ἐπίσης πρὸ τῆς συνεδριάσεως συγκαλέσας τοὺς φίλους τῆς κυβερνήσεως, προέβη εἰς ὁμοιοτύπους συστάσεις.

Οὕτως εἶχον κύριε Πρόεδρε τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ συζήτησις ἤθελε διαξαχθῇ ἐν ἠρεμίᾳ καὶ τάξει, πεποίθησιν ἥτις μοὶ ἐπέτρεψε νὰ μὴ ἀναλάβω κἂν τὴν διεύθυνσιν τῆς συνεδριάσεως, ὁπότε ἐξερράγη ὁ ἐκ τῆς ὑμετέρας φράσεως τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἐν τῷ παρελθόντι δρᾶσιν τοῦ στρατηγοῦ Πλαστήρα προκληθεὶς θόρυβος. Πιστεύων ἀλ πολύτως ὅτι ὁ θόρυβος οὗτος, προεκλήθη ἐκ μόνης τῆς φράσεως ταύτης αὐθόρμητος, καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην αἰτίαν, ἡ διάθεσις ὀφειλόμενος, δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐπισυμβὰν ἐπεισόδιον κατ' οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ δεσμεῦον τώρα ἢ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐν τῇ Βουλ